

31989L0109

L 40/38

EUROPOS BENDRIJŲ OFICIALUSIS LEIDINYS

1989 2 11

TARYBOS DIREKTYVA**1988 m. gruodžio 21 d.****dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su medžiagomis ir gaminiais, galinčiais liestis su maisto produktais, suderinimo**

(89/109/EEB)

EUROPOS BENDRIJŲ TARYBA,

atsižvelgdama į Europos ekonominės bendrijos steigimo sutartį, ypač į jos 100a straipsnį,

atsižvelgdama į Komisijos pasiūlymą,

bendradarbiaudama su Europos Parlamentu ⁽¹⁾,atsižvelgdama į Ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

kadangi 1976 m. lapkričio 23 d. Tarybos direktyva 76/893/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su medžiagomis ir gaminiais, galinčiais liestis su maisto produktais ⁽³⁾ su paskutiniaisiais pakeitimais, padarytais Ispanijos ir Portugalijos stojimo aktu ⁽⁴⁾, daugelį kartų buvo iš esmės keičiama; kadangi, darant naujus minėtos direktyvos pakeitimus, reikėtų pasinaudoti proga ir konsoliduoti atitinkamų esamų tekstų nuostatas, tokiu būdu garantuojant juridinį aiškumą;

kadangi Direktyva 76/893/EEB buvo priimta dėl to, kad skirtumai, tuo metu egzistavę nacionaliniuose įstatymuose, susijusiuose su minėtomis medžiagomis ir gaminiais, trukdė jiems laisvai judėti, galėjo sukurti nelygias konkurencijos sąlygas ir tokiu būdu turėti tiesioginį poveikį bendrosios rinkos sukūrimui bei veikimui;

kadangi, siekiant laisvo minėtų medžiagų ir gaminių judėjimo, tuos įstatymus reikėjo suderinti, visų pirma atsižvelgiant į sveikatos apsaugos reikalavimus, sveikatos apsaugą bei ekonominius ir technologinius poreikius;

kadangi pasirinktu būdu, visų pirma, pagrindinėje direktyvoje reikėjo nustatyti bendrojo principus, kuriais remiantis teisiniai skirtumai tarp tam tikrų medžiagų ar gaminių grupių buvo pašalinti ir vėliau galėjo būti šalinami atskiromis direktyvomis; kadangi šis metodas pasitvirtino ir dėl to turėtų būti išsaugotas;

kadangi dengiančios arba gaubiančios medžiagos, kurios visos ar kurių dalis sudaro maisto produktų dalį, negalėjo būti

laikomos tiesiog besiliečiančiomis su šiais maisto produktais; kadangi tokiu atveju reikėjo atsižvelgti į galimą tiesioginį vartojimą; kadangi dėl to šioje direktyvoje nustatytos taisyklės yra netinkamos tokiomis aplinkybėmis;

kadangi šios direktyvos pagrindą turėtų sudaryti principas, nustatantis, kad bet kuri medžiaga ar gaminys, galintis liestis arba tiesiogiai ar netiesiogiai besiliečiantis su maisto produktais, turi būti pakankamai stabilus, kad į maisto produktus neišsiskirtų toks medžiagų kiekis, kuris keltų pavojų žmonių sveikatai arba nepriimtinais pakeistų maisto produktų sudėtį arba pablogintų jų juslines savybes;

kadangi, siekiant šio tikslo, gali prireikti nustatyti įvairių rūšių apribojimus, taikomus pavieniui ar derinamus tarpusavyje; kadangi atskirose direktyvose reikėtų išlaikyti tuos apribojimus, kurie geriausiai patarnauja norimam tikslui pasiekti, atsižvelgiant į kiekvienai medžiagų ar gaminių grupei būdingas technologines charakteristikas;

kadangi, siekiant, kad medžiagos ir gaminiai būtų vartojami pagal paskirtį, reikėtų numatyti tinkamą ženklimą; kadangi šio ženklavimo būdai gali skirtis priklausomai nuo vartotojo;

kadangi ši direktyva netaikoma produktų, kurie dėl maisto produktuose pasireiškiančių savybių, neturi būti skirti liestis arba liestis su maisto produktais, ženklimumui;

kadangi atskirų direktyvų, įgyvendinančių pagrindinius principus, ir jų pakeitimų projektų rengimas sudaro technines įgyvendinimo priemones; kadangi, siekiant supaprastinti ir paspartinti šią procedūrą, priimti priemones reikėtų pavesti Komisijai;

kadangi prieš atskiromis direktyvomis priimant nuostatas, kurios gali turėti įtakos visuomenės sveikatai, reikėtų pasiteirauti Maisto produktų mokslinio komiteto, įkurto Komisijos sprendimu 74/234/EEB ⁽⁵⁾, nuomonės;

⁽¹⁾ OL C 99, 1987 4 13, p. 65 ir OL C 12, 1989 1 16.⁽²⁾ OL C 328, 1986 12 22, p. 5.⁽³⁾ OL L 340, 1976 12 9, p. 19.⁽⁴⁾ OL L 302, 1985 11 15, p. 216.⁽⁵⁾ OL L 136, 1974 5 20, p. 1.

kadangi pageidautina, kad visais atvejais, kai Taryba suteikia Komisijai įgaliojimus įgyvendinti taisykles, taikomas maisto produktams, turėtų būti numatyta glaudaus valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimo Tarybos sprendimu 69/414/EEB⁽¹⁾ įsteigta Maisto produktų nuolatiniam komitete tvarka,

PRIĖMĖ ŠIĄ DIREKTYVĄ:

1 straipsnis

1. Ši direktyva taikoma medžiagoms ir gaminiams, kurios, kaip galutinis produktas, yra skirtos liestis su maisto produktais arba liečiasi su jais ir tam yra skirtos, toliau – „medžiagos ir gaminiai“.

Dengiančioms ar gaubiančioms medžiagoms, kuriomis dengiamas sūrių paviršius, gatavi mėsos produktai ar vaisiai, ir sudarančioms maisto produktų dalį ir kurios gali būti vartojamos su šiais maisto produktais, ši direktyva nėra taikoma.

2. Ši direktyva taikoma medžiagoms ir gaminiams, kurie liečiasi su geriamuoju vandeniu. Tačiau ji netaikoma stacionariai vandens tiekimo įrangai, naudojamai visuomeniniame arba privačiame sektoriuje.

3. Ši direktyva netaikoma antikvariniams daiktams.

2 straipsnis

Medžiagos ir gaminiai turi būti gaminami laikantis geros gamybos praktikos, kad, juos naudojant įprastomis ar numanomomis sąlygomis į maisto produktus neišsiskirtų tokie sudedamųjų medžiagų kiekiai, kurie galėtų:

- kelti pavojų žmonių sveikatai,
- nepriimtinais pakeisti maisto produktų sudėtį arba pablogintų jų juslines savybes.

3 straipsnis

1. I priede išvardytų medžiagų ir gaminių grupėms ir atitinkamais atvejais tų medžiagų ir gaminių deriniams taikomos atskiros direktyvos.

2. Atskiros direktyvos, įskaitant esamų atskirų direktyvų pakeitimus, priimamos 8 straipsnyje numatyta tvarka.

3. Į atskiras direktyvas gali būti įtraukiamas:

- a) medžiagų, kurias leidžiama naudoti, išskyrus visas kitas, sąrašas (tikslus sąrašas);
- b) šių medžiagų grynumo reikalavimai;

⁽¹⁾ OL L 291, 1969 11 19, p. 9.

c) specialios šių medžiagų ir (arba) medžiagų ir gaminių, kuriuos jos sudaro, vartojimo sąlygos;

d) tam tikrų sudedamųjų dalių arba sudedamųjų dalių grupių specifiniai migracijos į maisto produktus arba ant jų lygiai;

e) bendrieji sudedamųjų dalių migracijos į maisto produktus arba ant jų lygiai;

f) jei reikia, nuostatos, kurių tikslas – apsaugoti žmonių sveikatą nuo pavojaus, kuris gali kilti dėl sąlyčio su medžiagomis ir gaminiams;

g) kitos taisyklės, užtikrinančios 2 straipsnio laikymąsi;

h) pagrindinės taisyklės, būtinos tikrinant, ar laikomasi d, e, f ir g punktų nuostatų;

i) išsamios taisyklės, susijusios su mėginių ėmimu bei analizės metodais, leidžiančiais patikrinti, ar laikomasi a–g punktų nuostatų.

Nuostatos, kurios gali turėti įtakos žmonių sveikatai, priimamos pasikonsultavus su Maisto produktų moksliniu komitetu. Jos turi atitikti II priede nustatytus reikalavimus.

4 straipsnis

1. Nepaisydama 3 straipsnio, tuo atveju, kai medžiagų sąrašas buvo sudarytas pagal to straipsnio 3 dalies a punkto nuostatas, valstybė narė gali leisti naudoti savo teritorijoje į sąrašą neįtrauktą medžiagą, jei laikomasi šių reikalavimų:

a) leidimas privalo būti išduotas ne ilgesniam kaip dviejų metų laikotarpiui;

b) valstybė narė privalo atlikti oficialų medžiagų ir gaminių, pagamintų iš medžiagos, kurią ji leido naudoti, patikrinimą;

c) tokiu būdu pagamintos medžiagos privalo turėti skiriamąjį požymį, kuris bus apibūdintas leidime.

2. Per du mėnesius nuo kiekvieno leidimo, sudaryto pagal 1 dalį, įsigaliojimo dienos valstybė narė perduoda kitoms valstybėms narėms ir Komisijai jo tekstą.

3. Iki pasibaigiant 1 dalies a punkte numatytam laikotarpiui valstybė narė gali pateikti Komisijai prašymą į 3 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytą sąrašą įtraukti medžiagą, kuriai pagal šio straipsnio 1 dalį yra išduotas nacionalinis leidimas. Tuo pačiu metu ji pateikia patvirtinamuosius dokumentus, nurodydama priežastis, kurios, jos nuomone, pagrindžia šį įtraukimą į sąrašą, ir nurodo numatomą šių medžiagų tiksline paskirtį.

Per 18 mėnesių nuo prašymo pateikimo, remiantis informacija apie visuomenės sveikatą, pasikonsultavus su Maisto produktų moksliniu komitetu, 9 straipsnyje nustatyta tvarka priimamas sprendimas dėl to, ar konkreti medžiaga gali būti įtraukta į 3 straipsnio 3 dalies a punkte nurodytą sąrašą, ar nacionalinis leidimas turėtų būti panaikintas. Jei pasitvirtina, kad 3 straipsnio 3 dalies b, c ir d punktų nuostatos yra būtinos, jos priimamos laikantis tos pačios tvarkos. Nepaisant šio straipsnio 1 dalies a punkto, nacionalinis leidimas lieka galioti tol, kol priimamas sprendimas dėl prašymo įtraukti į sąrašą.

Jei, vadovaujantis pirmesne pastraipa, būtų nuspręsta, kad nacionalinį leidimą reikia panaikinti, šis sprendimas taikomas bet kuriam kitam nacionaliniam leidimui, išduotam aptariamai medžiagai. Sprendime gali būti nurodyta, kad draudžiama naudoti ne tik šią medžiagą, bet ir kitas prašyme dėl įtraukimo į sąrašą nenurodytas medžiagas.

5 straipsnis

1. Jei dėl naujos informacijos arba pakartotino turimos informacijos įvertinimo, atlikto priėmus vieną iš atskirų direktyvų, valstybė narė nustato, kad yra išsamių įrodymų, jog medžiagos ar gaminių naudojimas kelia pavojų žmonių sveikatai, nors ir atitinka atitinkamos atskirosios direktyvos nuostatas, tokia valstybė narė gali laikinai sustabdyti ar apriboti tokių nuostatų taikymą savo teritorijoje. Apie tai ji nedelsdama praneša kitoms valstybėms narėms ir Komisiją bei nurodo savo sprendimo priežastis.

2. Komisija nedelsdama Maisto produktų nuolatiniame komitete išnagrinėja 1 dalyje minėtos valstybės narės nurodytas priežastis ir nedelsdama pateikia savo nuomonę bei imasi reikiamų priemonių.

3. Jei Komisija nutaria, kad, norint pašalinti 1 dalyje minimus sunkumus ir apsaugoti žmonių sveikatą, būtina iš dalies pakeisti atitinkamas atskiras direktyvas, ji inicijuoja 9 straipsnyje numatytą procedūrą, kad būtų priimti tokie pakeitimai; tokiu atveju valstybė narė, kuri ėmėsi apsaugos priemonių, gali jų laikytis tol, kol bus priimti pakeitimai.

6 straipsnis

1. Nepažeidžiant atskirose direktyvose numatytų išimčių, ant medžiagų ir gaminių, kurie dar nesiliečia su maisto produktais, juos pateikiant į rinką užrašomi:

a) — žodžiai „tinka maisto produktams laikyti“,

— arba konkreti nuoroda apie jų naudojimą, pavyzdžiui, kavos virimo aparatas, butelis vynui, sriubos šaukštas,

— arba simboliu, nustatytu 9 straipsnyje nurodyta tvarka,

b) prirėkus – kiti specialūs reikalavimai, kurių reikia laikytis juos naudojant;

c) — pavardė ar pavadinimas arba firmos vardas bei registruotos buveinės adresas,

— arba registruotas prekės ženklas

Bendrijoje įsisteigusio gamintojo, perdirbėjo arba pardavėjo.

2. 1 dalyje išvardyti duomenys pateikiami aiškiais, įskaitomais ir neištrinamais spaudmenimis:

a) mažmeninės prekybos etape:

— ant medžiagų ar gaminių arba ant pakuotės,

— etiketėse, pritvirtintose prie medžiagų ir gaminių ar jų pakuotės,

— arba ant kortelės, pridamos prie medžiagų ir gaminių ir aiškiai matomos pirkėjams; tačiau 1 dalies c punkte minimu atveju pastarasis variantas galimas tik tada, kai šie duomenys ar etiketė, kurioje nurodomi šie duomenys, dėl techninių priežasčių negali būti pritvirtinti prie minėtų medžiagų ir gaminių tiek gaminimo, tiek pardavimo etapu;

b) prekybos etapuose, išskyrus mažmeninę prekybą:

— lydinčiuosiuose dokumentuose;

— etiketėse ar ant pakuotės;

— arba ant pačių medžiagų ar gaminių.

3. Tačiau 1 dalyje numatytų duomenų pateikti nebūtina apie tas medžiagas ir gaminius, kurie dėl savo pobūdžio yra aiškiai skirti liestis su maisto produktais.

4. 1 dalies a ir b punktuose numatyti duomenys pateikiami tik apie tas medžiagas ir gaminius, kurie atitinka:

a) 2 straipsnyje nurodytus reikalavimus;

b) atskiras direktyvas, o jei tokių nesama – bet kurias nacionalines nuostatas.

5. Atskirose direktyvose reikalaujama, kad šios medžiagos ir gaminiai būtų pateikiami kartu su rašytiniu pareiškimu, patvirtinančiu, jog jos atitinka joms taikomas taisykles.

Nesant atskirų direktyvų, valstybės narės gali palikti esamas nuostatas arba tuo tikslu priimti naujas.

6. Valstybės narės užtikrina, kad būtų draudžiama mažmeninė prekyba medžiagomis ir gaminiais, jei 1 dalies a ir b punktuose nurodyti duomenys nepateikiami pirkėjui suprantama kalba, išskyrus tuos atvejus, kai pirkėjui informacija suteikiama kitais būdais. Ši nuostata nedraudžia tuos duomenis pateikti keliomis kalbomis.

7 straipsnis

1. Dėl priežasčių, susijusių su sudėtimi, savybėmis, pasireiškiančiomis maisto produktuose ar ženkliniu, valstybės narės nedraudžia arba neriboja prekybos šią direktyvą ar atskiras direktyvas atitinkančiomis medžiagomis ir gaminiais ir jų vartojimo.

2. 1 dalis nedaro įtakos nacionalinėms nuostatomis, kurios taikomos tuo atveju, kai nėra atskirų direktyvų.

8 straipsnis

Pakeitimai, padaryti atskirose direktyvose tam, kad jos būtų suderintos su šia direktyva, priimami 9 straipsnyje nurodyta tvarka.

9 straipsnis

1. Jeigu taikoma šiame straipsnyje nurodyta tvarka, pirmininkas savo iniciatyva arba valstybės narės atstovo prašymu klausimą perduoda svarstyti Maisto produktų nuolatiniam komitetui.

2. Komisijos atstovas pateikia Komitetui priemonių, kurių turi būti imtasi, projektą. Komitetas savo nuomonę dėl minėto projekto pateikia per tokį laiką, kurį nustato pirmininkas, atsižvelgdamas į klausimo skubumą. Nuomonė patvirtinama kvalifikuota balsų dauguma, nustatyta Sutarties 148 straipsnio 2 dalyje. Pirmininkas nebalsuoja.

3. a) Komisija priima numatytas priemones, jei jos atitinka Komiteto nuomonę;

b) kai numatytos priemonės neatitinka Komiteto nuomonės arba nuomonė nepareiškiama, Komisija nedelsdama pateikia Tarybai pasiūlymą dėl priemonių, kurių turi būti imtasi. Taryba sprendžia kvalifikuota balsų dauguma.

Jeigu Taryba per tris mėnesius nuo tos dienos, kai klausimas buvo jai perduotas, nepriima jokio sprendimo, Komisija patvirtina pasiūlytas priemones ir nedelsdama jų imasi.

10 straipsnis

1. Direktyva 76/893/EEB panaikinama.
2. Nuorodos į pagal 1 dalį panaikintą direktyvą aiškinamos kaip nuorodos į šią direktyvą.

Nuorodos į panaikintos direktyvos straipsnius skaitomos pagal III priede pateiktą koreliacinę lentelę.

11 straipsnis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kurios įgyvendina šią direktyvą. Apie tai jos praneša Komisijai. Taikant patvirtintas priemones:

— ne vėliau kaip po 18 mėnesių nuo pranešimo ⁽¹⁾, leidžiama prekiauti medžiagomis ir gaminiais, atitinkančiais šios direktyvos nuostatas, bei juos naudoti, nepažeidžiant nacionalinių nuostatų, kurios, tuo atveju, kai nėra atskirų direktyvų, taikomos tam tikroms medžiagų ar gaminių grupėms,

— ne vėliau kaip po 36 mėnesių nuo pranešimo, uždraudžiama prekiauti medžiagomis ir gaminiais, neatitinkančiais šios direktyvos nuostatų, bei juos naudoti.

2. 1 dalis nedaro įtakos toms nacionalinėms nuostatomis, kurios, nesant specifinių direktyvų, yra taikomos kai kurioms medžiagų ir gaminių grupėms, skirtoms liestis su maisto produktais.

12 straipsnis

Ši direktyva netaikoma medžiagoms ir gaminiams, skirtiems eksportuoti iš Bendrijos.

13 straipsnis

Ši direktyva skirta valstybėms narėms.

Priimta Briuselyje, 1988 m. gruodžio 21 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

V. PAPANDREOU

⁽¹⁾ Apie šią direktyvą valstybėms narėms pranešta 1989 m. sausio 10 d.

*I PRIEDAS***Medžiagų ir gaminių grupių, kurioms taikomos atskiros direktyvos, sąrašas**

Plastikinės medžiagos, įskaitant lakus ir dangas
Regeneruota celiuliozė
Elastomerai ir guma
Popierius ir kartonas
Keramika
Stiklas
Metalai ir jų lydiniai
Mediena, įskaitant kamštieną
Tekstilės gaminiai
Parafino vašakai ir mikrokristaliniai vašakai

II PRIEDAS

Sveikatos kriterijai, taikytini rengiant atskiras direktyvas

1. Prireikus sudaromi tikslūs medžiagų, iš kurių gaminamos medžiagos ir gaminiai, skirti liestis su maisto produktais, sąrašai. Sprendimas dėl medžiagos įtraukimo į tikslų sąrašą, priimamas įvertinus tiek medžiagos kiekį, galintį migruoti į maisto produktus, tiek jos toksiškumą.
 2. Medžiaga įtraukiama į tikslų sąrašą tik tuo atveju, jei įprastomis ar numanomomis medžiagos ar gaminio, kurio sudėtyje tos medžiagos yra, naudojimo sąlygomis ji negali migruoti į maisto produktus tokiais kiekiais, kurie galėtų sukelti pavojų žmonių sveikatai.
 3. Kai kurių medžiagų atžvilgiu tikslaus sąrašo gali nepakakti, kadangi toks sąrašas neduoda apčiuopiamos naudos žmonių sveikatos apsaugai. Tokiomis aplinkybėmis turėtų būti nurodomos tos medžiagos, kurių specifinės migracijos lygis turi būti nustatytos, kad būtų užkirstas kelias jų migracijai į maisto produktus tokiais kiekiais, kurie gali sukelti pavojų sveikatai. Šioms medžiagoms taip pat taikomi 1 ir 2 dalyse nustatyti reikalavimai.
 4. Visos medžiagos peržiūrimos ir iš naujo įvertinamos kaskart, kai tai būtina dėl naujų mokslo duomenų arba naujo turimų mokslo duomenų įvertinimo.
 5. Jei konkrečiai medžiagai yra nustatyta rekomenduojama paros norma arba pakankama paros norma, reikėtų apsvarstyti poreikį nustatyti specifinės migracijos lygį, kad tos normos nebūtų viršijamos. Kai nustatomas medžiagos specifinės migracijos lygis, deramai atsižvelgiama ir į kitus galimus medžiagos poveikio šaltinius.
 6. Tam tikromis aplinkybėmis, medžiagos specifinės migracijos lygio nustatymas gali būti ne pati geriausia priemonė žmonių sveikatai apsaugoti. Tokiais atvejais būtinybė apsaugoti žmonių sveikatą yra pagrindinis kriterijus, bandant nustatyti, kokie veiksmai yra tinkami.
-

III PRIEDAS

KORELIACINĖ LENTELĖ

Direktyva 76/893/EEB	Ši direktyva
1 straipsnis	1 straipsnis
2 straipsnis	2 straipsnis
3 straipsnis	3 straipsnis
4 straipsnis	4 straipsnis
5 straipsnis	– straipsnis
6 straipsnis	5 straipsnis
7 straipsnis	6 straipsnis
8 straipsnis	7 straipsnis
– straipsnis	8 straipsnis
9 straipsnis	– straipsnis
10 straipsnis	9 straipsnis
– straipsnis	10 straipsnis
11 straipsnis	– straipsnis
12 straipsnis	12 straipsnis
13 straipsnis	11 straipsnis
14 straipsnis	– straipsnis
15 straipsnis	13 straipsnis